

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 324/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 51 C/1/2008 a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co/11/09, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo/127, 128/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 51 C/1/2008 a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co/11/09, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo/127, 128/2009.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 51 C/1/2008 porušil jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „*právo na spravodlivé súdne konanie*“, keď „*protizákonne odmieta oslobodiť D. B. od súdnych poplatkov*“ a „*odmieta mu ustanoviť advokáta na ochranu jeho práv pred súdom*“.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa tiež krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co/11/09 porušil jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „*na spravodlivé súdne konanie*“, právo podľa čl. 13 dohovoru „*na účinný opravný prostriedok*“ a podľa čl. 14 dohovoru „*na zákaz diskriminácie*“, keď podľa neho nemal „*právo potvrdiť neoslobodenie od poplatkov, keď je to protizákonné rozhodnutie, a nemá právo neustanoviť advokáta pre človeka, ktorý sa nebude môcť zúčastňovať súdnych konaní z dôvodov zdravotných*“.

Rovnako sťažovateľ namieta porušenie práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru zo strany najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo/127, 128/2009, ktorý podľa jeho vyjadrenia porušil „*právo na dovolacie konanie*“, keďže mal „*vrátiť vec prvostupňovému súdu Bratislava II a prikázať mu ustanoviť advokáta na dovolacie konanie a nie porušiť čl. 13 dohovoru...*“.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol takto:

„*II.A. Okresný súd Bratislava II porušil základné právo D. B. v konaní 51 C/1/2008 garantované čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 dohovoru PRÁVO NA SPRAVODLIVÉ SÚDNE KONANIE!*

Krajský súd Bratislava v konaní 14 Co/11/09 porušuje základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1 právo na spravodlivé konanie čl. 13 – právo na účinný opravný prostriedok a čl. 14 – zákaz diskriminácie!

Najvyšší súd Slovenskej republiky porušuje v konaní 5 Cdo/127, 128/2009 právo na spravodlivé konanie a účinný opravný prostriedok čl. 6ods. 1 a čl. 13 a čl. 14.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie 5 Cdo/127, 128/2009 zo dňa 19. 05. 2009, zrušuje uznesenie 14 Co/11/09-172 zo dňa 26. 03. 2009 a vec vracia na konanie podľa zákona, Ústavy SR a dohovorov Okresnému súdu Bratislava II.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 100.000 Eur (pre opakované delikty). Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 150.000 Eur (pre opakované delikty) a Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný sa D. B. ospravedlniť pre zmarenie práva na súdnu ochranu! všetko v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II konať bez ďalších prietáhov a justičných obštrukcií a rozhodnúť v lehote 3 mesiace od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.E. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému sudu Bratislava II konať tak, aby nedochádzalo k opakovanému porušovaniu zákonov, Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodných dohovorov s tým, že ak aj napriek tejto výstrahe bude Okresný súd Bratislava II postupovať svojvoľne. VYDÁ PRÁVO D. B. platenia NÁSOBKOV SATISFAKCIÍ hoci aj do ruinácie súdu!“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa zo 6. júla 2009 doručená ústavnému súdu 10. júla 2009 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované sudcom pôsobiacim na všeobecných súdoch.

Predmetnými výrokmi a vyjadreniami sťažovateľ okrem iného označuje rozhodnutia a postup sudcov všeobecných súdov za „*brutálne protizákonné rozhodnutia*“ a „*mafiaňské spôsoby*“, za „*jasný dôkaz existencie justičnej mafie*“ a „*kriminálny výkon súdnictva*“.

Urážlivosť výrokov v ďalších častiach sťažnosti stupňuje, keď označuje spôsob rozhodovania sudcov za „*diletantský*“ a osoby zákonných sudcov ako „*šialené osoby*“, ktoré obviňuje z „*nezákonného rozhodovania*“ v jeho veciach.

Ústavný súd v súvislosti s takýmto správaním účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonných sudcov všeobecných súdov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť i v rámci občianskoprávneho konania rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva aj požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale aj samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotných rozhodujúcich súdov, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

V závere ústavný súd pripomína, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, sťažovateľ však napriek tomu, že bol na túto skutočnosť už viackrát upozornený (III. ÚS 52/06, III. ÚS 205/09), upozornenie nerešpektoval a uvedenými výrokmi túto požiadavku porušil.

Podanie sťažovateľa sa navyše vyznačuje značnou neurčitosťou svojho obsahu, neobsahuje jednoznačnú špecifikáciu rozhodnutia okresného súdu, ktorým mali byť porušené sťažovateľove základné práva podľa ústavy a právo podľa dohovoru, neobsahuje ani právne relevantné odôvodnenie návrhu, obsah odôvodnenia nie je zosúladený s petitom návrhu a k návrhu nie je priložené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009